

ระดับทักษะเทคนิควิชาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวินยาศาสตร์ศึกษา
แห่งประเทศไทยครั้งที่ 30

บทคัดย่อ

ของ

สิริวิชัย ชมญาติ

10 ส.ค. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2548

นายสิริวิชญ์ ชมญาติ. (2548). ระดับทักษะเทควันโดของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา
วิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา).
กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
รองศาสตราจารย์ ผาณิต บิลมาศ , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาระดับทักษะกีฬาเทควันโดของนักกีฬาที่เข้าร่วม
การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
ครั้งนี้จำนวน 127 คน โดยใช้แบบทดสอบของ นิยม แสนธิ ประกอบด้วย 3 ทักษะ คือ ทักษะการ
เตะฟรอนต์คิก ทักษะการเตะไซด์คิก และทักษะการเตะราวด์คิก

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะการเตะฟรอนต์คิก นักกีฬาเทควันโดหญิงและชายมีคะแนนสูงสุด – คะแนนต่ำสุด
เท่ากับ 60.50 – 42.50 ครั้งและ 65.50 – 52.00 ครั้ง
2. ทักษะการเตะไซด์คิก นักกีฬาเทควันโดหญิงและชายมีคะแนนสูงสุด – คะแนนต่ำสุด
เท่ากับ 58.50 – 39.00 ครั้งและ 62.50 – 44.50 ครั้ง
3. ทักษะการเตะราวด์คิก นักกีฬาเทควันโดหญิงและชายมีคะแนนสูงสุด – คะแนนต่ำสุด
เท่ากับ 61.00 – 41.00 ครั้งและ 64.50 – 46.50 ครั้ง

TAEKWONDO SKILL LEVELS OF ATHLETES PARTICIPATING IN THE 30th
THAILAND PHYSICAL EDUCATION COLLEGE GAMES

AN ABSTRACT
BY
SIRAWIT CHOMYAT

Presented in partial fulfillment of the requirements
For the Master of Education degree in Physical Education
At Srinakharinwirot University
May 2005

Sirawit Chomyat. (2005). *Taekwondo Skill Levels of Athletes Participating in the 30th Thailand Physical Education College Games*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof. Phanit Billamas, Assit.Prof. Thongchai Charoensupmanee.

The purposes of this study was to investigate the Taekwondo skill levels of the athletes who participate in the 30th Thailand Physical Education College Games. The population included 77 male. and 50 female Taekwondo athletes through 3 Skills of Taekwondo namely, Front Kick, Side Kick, and Round Kick.

The results of this study were as follows :

1. The Front Kick skill levels for female and male maximum – minimum was 60.50 – 42.50 points and 65.50 – 52.00 points
2. The Side Kick skill levels for female and male maximum – minimum was 58.50 – 39.00 points and 62.50 – 44.50 points
3. The Round Kick skill levels for female and male maximum – minimum was 61.00 – 41.00 points and 64.50 – 46.50 points

ระดับทักษะเทคนิคของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษา
แห่งประเทศไทยครั้งที่ 30

ปริญญานิพนธ์
ของ
สิริวิชญ์ ชมญาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ระดับทักษะเทควันโดของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษา
แห่งประเทศไทยครั้งที่ 30

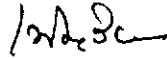
ของ

นายสิริวิชญ์ ชมญาติ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

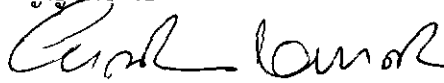

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

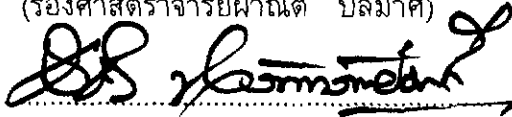
วันที่ 1๙ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

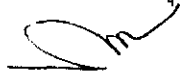
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความรู้ความสามารถอย่างสูงจากรองศาสตราจารย์ผาดินต์ บิลมาศ ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี กรรมการควบคุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญและผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารและนักกีฬาเทควันโด วิทยาลัยพลศึกษา แห่งประเทศไทย ทั้ง 17 แห่ง ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ยานี สังข์ศรีอินทร์และ ดร.วรวิทย์ สุวัฒน์ ณ เขมรัฐ ที่กรุณา ให้คำแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนให้คำปรึกษาและคำแนะนำต่าง ๆ อย่างดียิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการประจำภาควิชาพลศึกษาทุกท่านที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาท ความรู้ ทักษะและประสบการณ์แก่ผู้วิจัย จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ที่ได้อบรมเลี้ยงดู ให้ความรัก ความอบอุ่นและให้ทุนการศึกษาแก่ผู้วิจัย และขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบันที่ได้ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ที่มี คุณค่ายิ่ง

สิริวิชญ์ ชมญาติ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ประวัติความเป็นมาของเทควันโด.....	5
ความหมายของเทควันโด.....	6
หลักการฝึกฝนเทควันโด.....	6
ประวัติการก่อตั้งสหพันธ์เทควันโดโลกและสมาคมเทควันโด แห่งประเทศไทย.....	7
ทักษะเบื้องต้นเกี่ยวกับเทควันโด.....	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	8
งานวิจัยในประเทศ.....	10
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	17
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	17
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	17
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	18
วิธีดำเนินการเก็บข้อมูล.....	19
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล.....	19
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	20
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	20
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	20
	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	20
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	30
บทย่อ.....	30
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	30
กลุ่มตัวอย่าง.....	30
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
วิเคราะห์ข้อมูล.....	30
สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
อภิปรายผล.....	33
ข้อเสนอแนะ.....	34
บรรณานุกรม.....	35
ภาคผนวก.....	38
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	64

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรของนักกีฬาเทควันโด ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวินยาลัย พลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รวม 9 รุ่น ชาย – หญิง จำนวน 127 คน.....	18
2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ทักษะการ เตะฟรีคิก ทักษะการเตะไซด์คิก ทักษะการเตะร้าวคิก ของ นักกีฬาเทควันโด รุ่นมินิฟินเวทหญิง – ชาย (N= 6, N=12 คน).....	21
3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ทักษะการ เตะฟรีคิก ทักษะการเตะไซด์คิก ทักษะการเตะร้าวคิก ของ นักกีฬาเทควันโด รุ่นฟินเวทหญิง – ชาย (N= 7, N= 9).....	22
4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ทักษะการ เตะฟรีคิก ทักษะการเตะไซด์คิก ทักษะการเตะร้าวคิก ของนักกีฬา เทควันโด รุ่นฟลายเวทหญิง – ชาย(N= 11, N= 13 คน).....	23
5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ทักษะการ เตะฟรีคิก ทักษะการเตะไซด์คิก ทักษะการเตะร้าวคิก ของ นักกีฬาเทควันโด รุ่นแบนตั้มเวทหญิง – ชาย (N= 8, N= 12 คน).....	24
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ทักษะการ เตะฟรีคิก ทักษะการเตะไซด์คิก ทักษะการเตะร้าวคิก ของ นักกีฬาเทควันโด รุ่นเฟเธอร์เวทหญิง – ชาย (N= 7, N= 10 คน).....	25
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ทักษะการ เตะฟรีคิก ทักษะการเตะไซด์คิก ทักษะการเตะร้าวคิก ของ นักกีฬาเทควันโด รุ่นไลท์เวทหญิง – ชาย (N= 5, N=, 7 คน).....	26
8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ทักษะการ เตะฟรีคิก ทักษะการเตะไซด์คิก ทักษะการเตะร้าวคิก ของ นักกีฬาเทควันโด รุ่นเวลเตอร์เวทชาย (N= 6 คน).....	27
9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ทักษะการ เตะฟรีคิก ทักษะการเตะไซด์คิก ทักษะการเตะร้าวคิก ของ นักกีฬาเทควันโด รุ่นมิดเดิลเวทหญิง – ชาย(N= 3, N= 3 คน).....	28
10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ทักษะการ เตะฟรีคิก ทักษะการเตะไซด์คิก ทักษะการเตะร้าวคิก ของ นักกีฬาเทควันโด รุ่นเฮฟวีเวทหญิง – ชาย (N= 3, N= 5 คน).....	29

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เทควันโดศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวแขนงหนึ่งของประเทศเกาหลี โดยประชาชนในชาติเคยใช้ศิลปะการต่อสู้ชนิดนี้ช่วยในการรวมชาติให้เป็นปึกแผ่นมาแล้วในอดีต ดังนั้นศิลปะการต่อสู้การป้องกันตัวเทควันโดมีความสำคัญในชีวิตประจำวันของมนุษย์ เพราะมนุษย์ทุกคนมีสัญชาตญาณในการหนีภัยมาตั้งแต่สมัยโบราณ เมื่อไม่สามารถหนีภัยได้ก็ต้องต่อสู้กันเพื่อรักษาชีวิตของตนเอง โดยเริ่มจากการกระทำซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติ ต่อมาจึงมีการพัฒนาดัดแปลงแก้ไขจนมีรูปแบบที่ชัดเจนกลายเป็นศิลปะการต่อสู้ประจำชาติและมีการถ่ายทอดให้แก่คนรุ่นหลังต่อกันมา

(หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา ประจำเขตการศึกษา 5, 2539 : 1)

ในปัจจุบันมีการบรรจุวิชาศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวไว้ในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง(ปก.ศ.สูง)ของวิทยาลัยพลศึกษาเพื่อให้อาจารย์ผู้สอนสามารถเลือกวิชาใดวิชาหนึ่งหรือประยุกต์หลายๆ วิชามาใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถช่วยวาระต่าง ๆ ของร่างกายในการต่อสู้ป้องกันตัวเองและผู้อื่นให้มีความปลอดภัยหรือคลี่คลายเหตุการณ์ที่คับขันจากหนักเป็นเบาได้ โดยเป็นการแสดงออกทางร่างกายของมนุษย์ซึ่งจะช่วยทำให้เป็นกิจกรรมที่เต็มไปด้วยความมีน้ำใจลักษณะท่าทางหรือการกระทำพื้นฐานสัญชาตญาณของการต่อสู้ป้องกันตัวของมนุษย์ซึ่งจะทำให้เกิดความแข็งแรงและเป็นพื้นฐานของการแสดงออกของคนไม่ว่าจะเป็นกีฬา มวยไทย ไอคิโด คาราเต้ ยูโด มวยปล้ำ และกีฬาเทควันโด เป็นกีฬานิตหนึ่งที่ได้ปัจจุบันได้แพร่หลายมากขึ้นและมีการสอนในมหาวิทยาลัยหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ เป็นต้นนอกจากนี้กีฬาเทควันโดได้บรรจุลงในการแข่งขันกีฬาทั้งในการแข่งขันระดับประเทศ ระดับภูมิภาคและระดับโลก เช่น กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ และกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เป็นต้น (สมาคมเทควันโดแห่งประเทศไทย 2528 : 31-45)

ผู้วิจัยมีความสนใจในกีฬาเทควันโดเป็นอย่างมาก เพราะกีฬาเทควันโดเป็นศิลปวัฒนธรรมอย่างหนึ่งควรแก่การอนุรักษ์จึงเป็นเหตุจูงใจให้ผู้วิจัยมีความสนใจเป็นพิเศษที่จะศึกษาระดับทักษะเทควันโดของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 เพื่อหาระดับทักษะของนักกีฬาเทควันโดและเพื่อให้นักกีฬาเทควันโดที่มีความสนใจได้ทราบและเป็นการตรวจสอบถึงความพร้อมของร่างกายนักกีฬามีความสมบูรณ์มากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดได้พัฒนานักกีฬาของตนให้มีขีดความสามารถให้มากขึ้นตามลำดับในการสร้างระดับทักษะกีฬาเทควันโดนี้ ผู้วิจัยได้เลือกแบบทดสอบทักษะกีฬาเทควันโดของ นิยม แสนธิ

มาทำการทดสอบระดับทักษะกีฬาเทควันโดกับนักกีฬาที่จะทำการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษา
แห่งประเทศไทย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อทราบระดับทักษะเทควันโดของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษา
แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบทักษะเทควันโดของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาแห่ง
ประเทศไทย ครั้งที่ 30 เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง
17 แห่ง และเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาสำหรับผู้สนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับทักษะเทควันโดใน
โอกาสต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักกีฬาเทควันโดที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษา
แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ซึ่งมีนักกีฬาเทควันโดทั้งหมด 127 คน เป็นนักศึกษาชาย
77 คน และนักศึกษาหญิง 50 คน จากวิทยาลัยพลศึกษา แห่งประเทศไทย ทั้ง 17 แห่ง

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ นักกีฬาเทควันโดชายและหญิง จำแนกตามรุ่น (น้ำหนัก)
2. ตัวแปรตาม คือ ระดับทักษะเทควันโดนักกีฬาชายและหญิง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ระดับทักษะเทควันโด หมายถึง ลักษณะท่าทางในการเล่นหรือการฝึกทักษะของเทควันโด เช่น การเตะฟรอนท์คิก เตะไซด์คิก เตะรารด์คิก เป็นต้น
2. นักกีฬาเทควันโด หมายถึง นักกีฬาเทควันโดที่เป็นตัวแทนของวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่ง ที่จะทำการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30
3. การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ครั้งที่ 30 หมายถึง การแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัยพลศึกษาที่กรมพลศึกษาจัดขึ้น เป็นการแข่งขันระหว่างวันที่ 3-10 ธันวาคม 2547 ณ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์และทักษะในการเข้าร่วมการแข่งขัน การฝึกสอน การตัดสิน และการชมกีฬาเพื่อสร้างเสริมความรู้และความสามารถในหมู่คณะ เพื่อสร้างเสริมความมีระเบียบวินัยความมีน้ำใจนักกีฬา ให้แก่นักศึกษาที่จะจบการศึกษาออกไปเป็นผู้นำทางด้านพลศึกษาและสุขภาพที่มีคุณภาพในสังคม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่พอสรุปได้ ดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาของเทควันโด
2. ความหมายของเทควันโด
3. หลักการฝึกฝนเทควันโด
4. ประวัติการก่อตั้งสหพันธ์เทควันโด และสมาคมเทควันโดแห่งประเทศไทย
5. ทักษะเบื้องต้นเกี่ยวกับกีฬาเทควันโด
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

6.2 งานวิจัยในประเทศ

1. ประวัติความเป็นมาของเทควันโด

ประวัติความเป็นมาของเทควันโดย้อนหลังไปยาวนานถึงสองพันปีสมัยนั้นคาบสมุทรเกาหลียังประกอบไปด้วยสามอาณาจักร คือ ซุลลา (Sulla) เซียกเช (Saekche) และคอรี่โย (Koryo) ในอาณาจักรซุลลาซึ่งเป็นอาณาจักรที่อ่อนแอที่สุดมีศิลปะป้องกันตัวแบบง่ายๆที่เน้นการใช้มือที่เกิดขึ้นมาเรียกกันว่า ซุบัค (Subak) ซึ่งได้รับความนิยมมากจนถึงกับจัดให้มีการแข่งขันขึ้นเป็นประจำ อาณาจักรซุลลานั้นต่อมาได้สร้างความเข้มแข็งให้กับตัวเองจนขึ้นมามีอำนาจเหนืออีกสองอาณาจักร ได้อิทธิพลของซุลลานั้น ไม่ได้เกิดจากกำลังทางทหารเพียงอย่างเดียวหากแต่ยังเกิดจากปรัชญาของการต่อสู้ที่ได้อิทธิพลของความเมตตาในระหว่างการต่อสู้จากคำสั่งสอนของพระรูปหนึ่งมีชื่อว่า วอนควาง พระภิกษุวอนได้สอนบรรดาทหารให้เห็นความสำคัญของความมีเมตตาในระหว่างการต่อสู้ ความกระหายในเกียรติยศ ความเคารพต่อผู้ปกครอง ต่อคู่ต่อสู้และต่อตนเอง

อาณาจักรซุลลาถึงความเสื่อมในปี ค.ศ. 935 ราชวงศ์คอรี่โย (Koryo) ขึ้นมามีอำนาจแทน ในยุคนี้ได้มีศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่าแบบใหม่ขึ้นมา คือ เทเกียน (Taekyon) ซึ่งได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายเช่นกัน เป็นศิลปะการป้องกันตัวที่เน้นการใช้เท้า และเวลาต่อมาได้รวมเอาการใช้มือแบบซุบัคไว้ด้วย

ในปี พ.ศ. 2452 เกาหลีตกอยู่ภายใต้การยึดครองของญี่ปุ่น การฝึกวิชาเทควันโดกลายเป็นสิ่งต้องห้าม เพราะนักเทควันโดจำนวนมากมีบทบาทสำคัญในกระบวนการต่อต้านญี่ปุ่น ต่อจากนั้น

เกาหลียังต้องเผชิญภัยจากสงครามโลกครั้งที่สองและสงครามเกาหลี บ้านเมืองพังพินาศย่อยยับ หลังสงครามสิ้นสุดลงในปี พ.ศ. 2498 กลุ่มครูผู้สอนวิชาเทควันโด และนักประวัติศาสตร์ภายใต้การนำของ นายพลชอย ฮอง ฮี จึงได้ฟื้นฟูวิชาเทควันโดขึ้นมา เป็นศิลปะป้องกันตัวประจำชาติเกาหลีอีกครั้งด้วยความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาประชาชนชาวเกาหลีให้มีคุณภาพเพื่อกอบกู้เศรษฐกิจและสร้างชาติขึ้นมาใหม่ปัจจุบันความก้าวหน้าของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีเป็นที่ประจักษ์แก่คนทั้งโลก ซึ่งเทควันโดมีบทบาทอันสำคัญอยู่เบื้องหลังความสำเร็จอันนี้

ความหมายของเทควันโด

คำว่า "เทควันโด" มาจากคำในภาษาเกาหลี 3 คำ ดังนี้

"เท"	หมายถึง	เท้า (กระโดด เตะ ฟาด)
"ควัน"	หมายถึง	มือ (ชก ทิ่ม แทะ ฟัน)
"โด"	หมายถึง	ศิลปะ วิถีทาง หรือสติปัญญา (ความเมตตา คุณธรรม)

เมื่อรวมความหมายของคำทั้งสามเข้าด้วยกัน ก็จะแปลความได้ว่า "ศิลปะแห่งการใช้มือและเท้าด้วยสติปัญญา" (มุ่งสู่ความเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งกายและใจ) (The World Taekowondo Federation , 1984 : 4)

สำหรับชาวเกาหลีแล้วเทควันโดมิได้เป็นเพียงกีฬาหรือการต่อสู้ชนิดหนึ่งเท่านั้น แต่ยังเป็นปรัชญาและวิถีการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างที่แยกออกจากกันได้อย่างที่เดียว ผู้ที่ฝึกเทควันโดนอกจากจะได้บริหารร่างกายทุก ๆ วัน เพื่อสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แล้ว ยังได้เรียนรู้ปรัชญาและกฎของเทควันโดซึ่งจะช่วยขัดเกลาจิตใจให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีวิญญูณอันสมบูรณ์รอบคอบ พร้อมทั้งจะช่วยเหลือผู้ที่อ่อนแอกว่าและรู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวมอีกด้วย (ศุภกิจ ขำพานนท์ , สัมภาษณ์ : 28 พฤศจิกายน 2528)

หลักการฝึกฝนเทควันโด

ในปัจจุบันการฝึกฝนวิชาเทควันโดอาศัยวิธีการ 3 วิธีการหลัก ๆ ดังนี้

1. พุมเซ่ (แพทเทิร์น : Pattern) เป็นการฝึกฝนกระบวนท่าต่าง ๆ ที่ใช้ทั้งมือและเท้าในการโจมตีและตั้งรับ

2. เคียวูกิ (ฟรีสแปริง : Free - Sparring) เป็นการต่อสู้กับคู่ต่อสู้โดยอิสระ โดยอยู่ภายใต้กรอบกติกากีฬาเทควันโดสากล เป็นวิธีที่ใช้ในการแข่งขันทั่ว ๆ ไป

3. เคียกฟา (เบรกกิง : Breaking) เป็นการฝึกฝนทักษะและพลังกำลังโดยอาศัยวัสดุต่าง ๆ เช่น ก้อนอิฐ กระเบื้อง น้ำแข็ง หรือไม้กระดานเป็นเครื่องมือเพื่อเป็นการทดสอบความสามารถสูงสุดโดยไม่ต้องเสี่ยงต่อการบาดเจ็บหรือชีวิตของผู้อื่น

นอกจากนี้ ยังมีการฝึกฝนต่อสู้ป้องกันตัวในระยะประชิดที่เรียกว่า “โฮชินสูล” (Hoshinsul) ซึ่งเป็นที่นิยมฝึกกันอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะในกลุ่มสตรีที่ต้องดำเนินชีวิตอยู่ในสภาพสังคมปัจจุบัน

ด้วยเหตุที่เทควันโดเป็นทั้งกีฬาและศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว ที่ให้ผลดีแก่ผู้ฝึกทั้งทางร่างกายและจิตใจ สามารถฝึกได้โดยไม่จำกัดเพศและวัย เทควันโดจึงได้รับความนิยมแพร่หลายในประเทศต่างๆ ระดับภูมิภาค และระดับโลก หลายรายการ อาทิเช่น ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ กีฬาโอลิมปิก เป็นต้น เป็นที่เชื่อกันว่าเทควันโดจะมีส่วนช่วยลดระดับปัญหาทางสังคม อาทิ การก่ออาชญากรรม การติดยาเสพติด ปัญหาครอบครัว ตลอดจนปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นต้น ซึ่งจะทำให้บ้านเมืองเราสงบสุขไม่น้อยทีเดียว

ประวัติการก่อตั้งสหพันธ์เทควันโดโลก (The World Taekwondo Federation) และสมาคมเทควันโดแห่งประเทศไทย (The Taekwondo Association of Thailand)

แต่เดิมการส่งเสริมกีฬาเทควันโดให้แพร่หลายไปทั่วโลกอยู่ภายใต้การสนับสนุนของสมาคมเทควันโดสาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งได้ดำเนินการจัดส่งครูผู้ฝึกสอนไปเผยแพร่กีฬาเทควันโดยังประเทศต่าง ๆ เมื่อเวลาผ่านไป กีฬาเทควันโดเริ่มเป็นที่ยอมรับกันแพร่หลาย มีการจัดตั้งสมาคมเทควันโดขึ้นในประเทศต่างๆ มีการพัฒนารูปแบบการฝึกออกไปมากมาย ทำให้ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ จึงมีการประชุมผู้แทนสมาคมเทควันโดจากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก และมีมติให้ก่อตั้งสหพันธ์เทควันโดโลกขึ้นในปีพ.ศ. 2515 โดยมีที่ทำการใหญ่อยู่ที่สำนัก “คูกควอน”(KUKKIWON) ซึ่งตั้งอยู่ทางตอนใต้ของกรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี และจัดให้มีการแข่งขันกีฬาเทควันโดขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2516 และได้จัดการแข่งขันเป็นประจำทุก 2 ปี ตลอดมา เมื่อแรกเริ่มก่อตั้งมีสมาชิกเพียง 50 ประเทศ

เทควันโดได้พัฒนารูปแบบการเรียนการฝึกมาเป็นศิลปะต่อสู้ป้องกันตัว และเป็นกีฬาที่นิยมในทั่วทุกภูมิภาคของโลก ทั้งอเมริกา ยุโรป แอฟริกา ออสเตรเลีย เอเชีย ซึ่งเทควันโดมีสาขามากกว่า 140 ประเทศในโลก โดยมีสหพันธ์เทควันโดโลกซึ่งตั้งอยู่ที่ประเทศเกาหลีใต้เป็นศูนย์กลาง

ปัจจุบันเทควันโดได้ถูกบรรจุในกีฬาสำคัญของภูมิภาคและของโลก คือ กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ และกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ในประเทศไทย เริ่มรู้จักกีฬาเทควันโดเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2510 โดยอาจารย์จากสาธารณรัฐเกาหลี จำนวน 6 ท่าน มาเปิดทำการสอนอยู่ที่วาย เอ็ม ซี เอ ราชกรีฑาสโมสรกรุงเทพ ฯ และในฐานะทัพทหารสหรัฐอเมริกาที่ดาคัส นครราชสีมา อุดรธานี อุบลราชธานี และสกลนคร เมื่อฐานทัพสหรัฐถอนตัวออกจากประเทศไทย อาจารย์ส่วนใหญ่ได้ย้ายออกจากประเทศไทยไปด้วย จนเมื่อปี พ.ศ. 2516 อาจารย์ คี ยอง ซอง ได้เดินทางมาเปิดสอนเทควันโดที่ราชกรีฑาสโมสร และในปี พ.ศ. 2519 ได้เปิดสำนักขึ้นที่โรงเรียนศิลปะป้องกันตัวอาภัสสา ถนนเพลินจิต โดยการสนับสนุนของคุณมัลลิกา ขัมพานนท์ ผู้ซึ่งเห็นคุณค่าของวิชานี้ ที่มีต่อสุขภาพและสังคมส่วนรวม กิจการโรงเรียนได้เจริญก้าวหน้าขึ้นตามลำดับจนได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ คุณมัลลิกา และอาจารย์ของได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรยังสถาบันหลายแห่ง

อาทิเช่น โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนช่างฝีมือทหาร และโรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน เป็นต้น ขณะนั้นผู้ฝึกสอนมีผู้ฝึกสอนวิชานี้รวมกันประมาณ 5,000 คน ในปี พ.ศ. 2521 จึงได้มีการก่อสร้างสมาคมส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวเทควันโด ณ โรงเรียนศิลปะป้องกันตัวอาภัสรา ถนนเพลินจิต โดยมีคุณสรยุทธ์ ปัทมรินทร์วิโรจน์ เป็นนายกสมาคมคนแรก สมาคมฯ ได้เปลี่ยนชื่อเป็นสมาคมเทควันโดแห่งประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. 2528 และได้เข้าเป็นสมาชิกสภาเทควันโดโลกและอยู่ในสังกัดของการกีฬาแห่งประเทศไทย (สมาคมเทควันโดแห่งประเทศไทย 2528 : 17)

ทักษะเบื้องต้นเกี่ยวกับเทควันโด

ทักษะการเตะ (Kicking)

1. การเตะฟรอนท์คิก (Front Kick) จากท่ายืนเตรียมเตะต้องยกเข่าข้างที่จะเตะให้สูงพร้อมกับยกเข่าทำฐาน มือทั้งสองข้างอยู่ในตำแหน่งสมดุลของร่างกาย คิดขาท่อนล่างออกเข้าหาเป้าหมาย และใช้การเหวี่ยงสะโพกช่วยพร้อมกับเหยียดเท้าเต็มที่ ส่วนที่ใช้สัมผัสเป้าหมาย คือ จมูกเท้า เมื่อเตะเสร็จให้พับเท้าแล้วดึงเข่าลงกลับในท่าเดิม

2. การเตะไซด์คิก (Side kick) จากท่ายืนเตรียมเตะ การเตะด้านข้างเหมือนกับการเตะด้านหน้า คือ ยกเข่าขึ้นสูงใกล้กับข้อศอกมือข้างเดียวกัน แล้วหมุนตัวโดยให้สันเท้าของเท้าที่เป็นฐานชี้ไปทางเป้าหมาย ขาข้างที่จะเตะจะต้องงอพับสันเท้าใกล้สะโพก พร้อมกับยกเข่าข้างที่จะเตะให้สูง จังหวะสุดท้ายให้ถีบเท้าออกโดยเร็ว พร้อมกับเกร็งข้อเท้า มือทั้งสองช่วยพยุงร่างกาย โดยมือตรงข้ามกางออกห่างลำตัว ข้อสังเกตสำหรับการเตะด้านข้าง ถ้าผู้เตะมองไปยังทิศทางการเตะจะเห็นว่าไหล่ ข้อเท้าและข้อเข่า จะอยู่ในแนวเดียวกัน และเหยียดดี

3. การเตะราวด์คิก (Round Kick) การเตะควัดมีลักษณะการเตะเริ่มจากท่าเตรียมเตะ ยกเข่าข้างที่จะเตะให้สูงเช่นเดียวกับการเตะด้านหน้าและการเตะด้านข้าง แล้วบิดตัวโดยการหันลำตัวไปทางด้านตรงข้ามกับขาที่ใช้เตะ เท้าที่เป็นฐานจะหมุนไปประมาณ 90 องศา หรือน้อยกว่านั้นเล็กน้อย พร้อมกับควัดเท้าท่อนล่างเตะ สำหรับการเตะควัดนี้มีส่วนที่จะใช้โจมตีคู่ต่อสู้อยู่ 2 กรณี คือ ใช้เท้าหลังเตะและใช้จมูกเท้าเตะ เมื่อเตะออกไปให้พับเท้ากลับเหมือนลักษณะเดิมที่เตะออกไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยในต่างประเทศพอสรุปได้ดังนี้

ฮอปกินส์ (Hopkins . 1977 : 155A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ประกอบแบบทดสอบบาสเกตบอล ผู้วิจัยเริ่มต้นศึกษา โดยการตรวจสอบแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานขอบเขตของบาสเกตบอลในขอบเขตของสมมติฐานข้างต้น รวม 21 ตัวแปร

(ข้อทดสอบบาสเกตบอล) ทั้งนี้ได้รวมถึงข้อทดสอบทักษะบาสเกตบอล 9 รายการ ของ เอ เอ เอช พี อี อาร์ (AAHPER)ไว้ด้วย ผู้วิจัยนำข้อทดสอบทั้งหมดนี้ไปทดสอบกับนักเรียนชายระดับ 7 - 12 ที่กำลังอยู่ในค่ายฤดูร้อนในปี 1975 ที่มหาวิทยาลัยเนโซด้า จำนวน 70 คน ผู้วิจัยทำการตรวจสอบ สมมติฐาน โดยการใช้รูปแบบการวิเคราะห์ 4 แบบ ดังนี้ การวิเคราะห์องค์ประกอบแอลฟาคาโนนิคัล (Alpha Canonical Factor Analysis) , การวิเคราะห์อิมเมจ (Image Analysis) และ การวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Components Analysis) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบ ทักษะบาสเกตบอลปรากฏว่า สมมติฐาน ในขอบเขตการกระโดด พบว่า กระโดดและเอื้อมตะเป็น การวัดผลที่ดีที่สุด สมมติฐานในขอบเขตของการเคลื่อนที่โดยปราศจากลูกบอลการเคลื่อนไหว ในขณะมีบอล พบว่า การวิ่งซิกแซก และการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซกเป็นการวัดผลที่ดีที่สุด สมมติฐานในการส่งลูกบาสเกตบอล พบว่า การส่งลูกบอลเร็ว และการส่งลูกบาสเกตบอลกระทบ ฝ่าผนังเป็นการวัดผลที่ดีที่สุด และสมมติฐานในขอบเขตการยิงประตู พบว่า การยิงประตูด้านข้าง กายิงประตูด้านหน้าและการยิงประตูโทษเป็นการวัดผลที่ดีที่สุด แต่การยิงประตูด้านข้างมีระยะไกล 20 ฟุต อาจยาวเกินไป สำหรับนักเรียนในชั้น 7-8 การยิงประตูด้านหน้าจึงมีความเหมาะสมที่สุด ผู้วิจัยได้สรุปว่า การศึกษาครั้งนี้ว่า รายการทดสอบบาสเกตบอลที่สามารถทดสอบได้รวดเร็วและ วัดผลได้ตรงตามจุดประสงค์ ได้แก่ รายการทดสอบการกระโดดและเอื้อมตะ การส่งลูกบาสเกตบอลเร็ว การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล และการยิงประตูด้านหน้า จึงเป็นข้อทดสอบที่ดีที่สุด

ซูติ และคอร์บิน (Zuti and Corbin 1977 : 499 -503) ได้ศึกษาเกณฑ์ปกติสมรรถภาพทาง กายของนักศึกษาใหม่ (Physical Fitness Noms for College Freshman) สมรรถภาพของนักศึกษา ใหม่ (Physical State University) ซึ่งมีอายุระหว่าง 17.6 – 19.5 ปี กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 3,250 คน แบ่งเป็นนักศึกษาชาย 1,717 คน นักศึกษาหญิง 1,533 คน การทดสอบประกอบด้วย รายการต่าง ๆ ดังนี้

1. การทดสอบแรงบีบมือ ความแข็งแรงของหลังส่วนบนและความแข็งแรงของขา
2. การทดสอบความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อหลัง และกล้ามเนื้อด้านหลังของขาตอนบน
3. การทดสอบปริมาณการใช้ออกซิเจนสูงสุด โดยวิธีการออสตรานด์ (Astrand Rhythmic Bicycle Ergometer Test)
4. การหาร้อยละของไขมัน โดยวิธีการทดสอบแบบสกินโฟลด์ (Skinfold test)

แล้วนำข้อมูลจากการทดสอบแต่ละรายการหาค่ามัธยฐานเลขคณิต ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ ผลการศึกษาพบว่า มีค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบดังนี้คือ

1. นักศึกษาชายมีอายุเฉลี่ย 18.23 ปี ความสูงเฉลี่ย 178.5 เซนติเมตร น้ำหนักเฉลี่ย 3.16 กิโลกรัม แรงบีบมือซ้าย 49.19 กิโลกรัม แรงบีบมือขวา 49.4 กิโลกรัม ความแข็งแรงของขา 165.95 กิโลกรัม ความแข็งแรงของหลัง 163.22 กิโลกรัม ความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อหลังและกล้ามเนื้อ

ด้านล่างของขาท่อนบน 41.5 เซนติเมตร ปริมาณการใช้ออกซิเจนสูงสุด 2.90 ลิตรต่อนาที ร้อยละของไขมัน 12.35

2. นักศึกษาหญิงมีอายุเฉลี่ย 15.19 ปี ความสูงเฉลี่ย 165.381 เซนติเมตร น้ำหนักเฉลี่ย 49.18 กิโลกรัม แรงบีบมือซ้าย 24.90 กิโลกรัม แรงบีบมือขวา 27.45 กิโลกรัม ความแข็งแรงของหลัง 84.60 กิโลกรัม ความแข็งแรงของขา 90.91 กิโลกรัม ความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อหลังและกล้ามเนื้อด้านหลังของท่อนบน 45.85 เซนติเมตร ปริมาณการใช้ออกซิเจนสูงสุด 2.30 ลิตรต่อนาที

งานวิจัยในประเทศ

ครองจักร งามมีศรี (2530 : 37 – 38) ได้ทำการศึกษาเรื่องแบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทย สำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ซึ่งแบบทดสอบมีจุดมุ่งหมาย เพื่อการนำแบบทดสอบทักษะนี้ไปใช้วัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชามวยไทย สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา แบบทดสอบดังกล่าวนี้มี 4 รายการ คือ

1. การเตะเฉียงบริเวณลำตัว
2. การตีเข้าเฉียงบริเวณลำตัว
3. การถีบบริเวณลำตัว
4. การชกหมัดตรงบริเวณใบหน้า

ผลของการศึกษาค้นคว้า พบว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรง และมีความเชื่อมั่นในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมศักดิ์ มณีเรืองริน (2542 :146-147) ได้ทำการศึกษาในระดับทักษะบุคคลและความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอลของนิสิตเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2541 และเมื่อเปรียบเทียบทักษะบุคคลและความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอลของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2541 กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) ปีการศึกษา 2541 จำนวน 229 คน โดยแยกตามเพศ เป็นนิสิตชายจำนวน 179 คน และนิสิตหญิงจำนวน 50 คน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการประเมินและทดสอบแต่ละรายการ และคะแนนรวมตามเพศและระดับชั้นปี

1.1 การเข้าของนิสิตชาย ชั้นปีที่ 1,2,3 และ 4 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 32.088 , 39.426 , 28.576 , และ 35.268 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.473 , 10.372 ,

11.200 และ 8.710 ตามลำดับ นิสิตหญิงชั้นปีที่ 1 , 2 , 3 และ 4 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 21.291 , 24.291 , 24.041 และ 26.892 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.886 , 12.732 , 13.1907 และ 6.639 ตามลำดับ

1.2 การดึกของนิสิตชายชั้นปีที่ 1 , 2 , 3 และ 4 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 32.088 , 24.243 , 19.641 และ 30.583 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.458 , 10.107 , 8.629 , 18.333 , และ 18.392 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.886 , 13.224 , 9.575 , และ 6.861 ตามลำดับ

1.3 การตบของนิสิตชายชั้นปีที่ 1, 2, 3 , และ 4 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 45.186 , 51.586 , 47.510 และ 51.914 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .683 , .749 , .687 และ .888 ตามลำดับ นิสิตหญิงชั้นปีที่ 1 , 2 , 3 , และ 4 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 2.750 , 2.666 , 2.750 , และ 2.714 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .866 , .984 , .866 และ .611 ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของทักษะ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของทักษะบุคคลและความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอลของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2541 โดยใช้สถิติเอฟ (F-test) หากพบว่ามีความแตกต่างกันจะเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเลขคณิตเป็นรายคู่ โดยวิธีของดุกี (Tukey Method)

2.1 ทักษะการเซิร์ฟของนิสิตชายชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ทักษะการตีกของนิสิตชายชั้นปีที่ 1 , 2 , 3 และ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ทักษะการตบของนิสิตชายชั้นปีที่ 1 , 2 , 3 และ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 ความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอลของนิสิตชายชั้นปีที่ 1 , 2 , 3 และ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5 ทักษะการเซิร์ฟ , ทักษะการตีก , ทักษะการตบ และความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอล ของนิสิตชายชั้นปีที่ 1 , 2 , 3 และ 4 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อนันต์ เมฆสวรรค์ (2535 : 50-52) ได้ทำการศึกษาเรื่องเกณฑ์ปกติทักษะกีฬามวยไทยของ นักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทักษะกีฬามวยไทยของ นักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี จำนวน 104 คน วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำนวน 44 คน วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 87 คน วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 62 คน วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกรุงเทพฯ ๗ จำนวน 76 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 373 คน และแบบทดสอบที่นำมาใช้เป็นแบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทยของโครงการ งามมีศรี ซึ่งมีรายการทดสอบ 4 รายการ คือ การเตะเฉียงบริเวณลำตัว การตีเข้าเฉียงบริเวณลำตัว การถีบบริเวณลำตัว การชกหมัดตรงบริเวณใบหน้า

ผลการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะกีฬามวยไทย ระหว่างนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละวิทยาลัยในภาคกลาง พบว่า มีความแตกต่างกันในทุกรายการ ทดสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาทางด้านเกณฑ์ปกติ พบว่า

1. การเตะเฉียงบริเวณลำตัว มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 39.2895 ครั้ง ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.9199 และจำแนกตามเกณฑ์ทักษะในการเตะเฉียงบริเวณลำตัว เป็นระดับสูงมาก สูงปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก ดังนี้

สูงมาก	มีจำนวน 50 ครั้งขึ้นไป	หรือคะแนนที่ปกติ 70 ขึ้นไป
สูง	มีจำนวน 45-50 ครั้ง	หรือคะแนนที่ปกติ 60-70
ปานกลาง	มีจำนวน 34-45 ครั้ง	หรือคะแนนที่ปกติ 40-60
ต่ำ	มีจำนวน 31-34 ครั้ง	หรือคะแนนที่ปกติ 30-40
ต่ำมาก	มีจำนวน 31 ครั้ง	หรือคะแนนที่ปกติที่ต่ำกว่า 30

2. การตีเข้าเฉียงบริเวณลำตัว มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 41.762-13 ครั้ง ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.1545 และจำแนกตามทักษะในการตีเข้าเฉียงบริเวณลำตัว เป็นระดับสูงมาก สูงปานกลาง และต่ำมาก

สูงมาก	มีจำนวน 51 ครั้งขึ้นไป	หรือคะแนนที่ปกติ 70 ขึ้นไป
สูง	มีจำนวน 48-51 ครั้ง	หรือคะแนนที่ปกติ 60-70
ปานกลาง	มีจำนวน 36-48 ครั้ง	หรือคะแนนที่ปกติ 40-60
ต่ำ	มีจำนวน 33-36 ครั้ง	หรือคะแนนที่ปกติ 30-40
ต่ำมาก	มีจำนวน 33 ครั้ง	หรือคะแนนที่ปกติที่ต่ำกว่า 30

3. การถีบบริเวณลำตัว มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 39.2573 ครั้ง ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.5933 และจำแนกตามทักษะในการถีบบริเวณลำตัว เป็นระดับสูงมาก สูง ปานกลาง และต่ำมาก

สูงมาก	มีจำนวน 47 ครั้งขึ้นไป	หรือคะแนนที่ปกติ 70 ขึ้นไป
สูง	มีจำนวน 43-547 ครั้ง	หรือคะแนนที่ปกติ 60-70
ปานกลาง	มีจำนวน 36-43 ครั้ง	หรือคะแนนที่ปกติ 40-60
ต่ำ	มีจำนวน 33-36 ครั้ง	หรือคะแนนที่ปกติ 30-40
ต่ำมาก	มีจำนวน 33 ครั้ง	หรือคะแนนที่ปกติที่ต่ำกว่า 30

4. การชกหมัดตรงบริเวณใบหน้า มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 63.2225 ครั้ง ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.8450 และจำแนกตามเกณฑ์ทักษะในการตีเข้าเฉียดบริเวณลำตัว เป็นระดับสูงมาก สูง ปานกลาง และต่ำมาก

สูงมาก	มีจำนวน 73 ครั้งขึ้นไป	หรือคะแนนที่ปกติ 70 ขึ้นไป
สูง	มีจำนวน 63-73 ครั้ง	หรือคะแนนที่ปกติ 60-70
ปานกลาง	มีจำนวน 59-69 ครั้ง	หรือคะแนนที่ปกติ 40-60
ต่ำ	มีจำนวน 56-69 ครั้ง	หรือคะแนนที่ปกติ 30-40
ต่ำมาก	มีจำนวน 56 ครั้ง	หรือคะแนนที่ปกติที่ต่ำกว่า 30

ต่อศักดิ์ คล้ายขยาย (2541 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาเทควันโด สำหรับนักกีฬาชายสายดำ ในระดับอุดมศึกษา และสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับนักกีฬาชาย ชั้นสายดำ ในระดับอุดมศึกษา โดยการจัดกระทำข้อกับกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชั้นสายดำ ในระดับอุดมศึกษา จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 60 คน โดยวิธีการแบบเจาะจงเพื่อหาความเป็นปรนัย ความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรง และกลุ่มตัวอย่างในการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ได้แก่ นักกีฬาชายสายดำ ในระดับอุดมศึกษา โดยระดับอุดมศึกษา จำนวน 150 คน (สมาคมเทควันโดแห่งประเทศไทย จำนวน 30 คน, โรงเรียนศิลปะป้องกันตัวอาภัสสา จำนวน 20 คน, สมาคมมวย, เอ็ม.ซี.เอ จำนวน 20 คน, ชมรมศิลปะป้องกันตัวจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 30 คน) โดยวิธีสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบทดสอบทักษะเทควันโดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 8 รายการ คือ

1. การเตะเฉียง
2. การเตะเหวี่ยงกลับ
3. การเตะวัดลง
4. การถีบ

5. การเตะหันหลังถีบ
6. การหมุนตัว 360 องศา เตะเฉียง
7. การเตะสลับ 2 เท้า
8. การชก

ผลการศึกษา พบว่า

1. ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทักษะกีฬาเทควันโด สำหรับนักกีฬาชายชั้นสายดำใน ระดับอุดมศึกษา แต่ละรายการและทั้งฉบับมีค่า ดังนี้
 - 1.1 การเตะเฉียง มีค่าเท่ากับ .870, 870, และ 884 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 1.2 การเตะเหวี่ยงกลับ มีค่าเท่ากับ .647, .627, และ .626 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 1.3 การเตะตัวลดลง มีค่าเท่ากับ .827, 787, และ .884 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 1.4 การถีบ มีค่าเท่ากับ .896, .886, และ .884 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 1.5 การเตะหันหลัง มีค่าเท่ากับ .748, .650, และ .733 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 1.6 การหมุนตัว 360 องศา เตะเฉียง มีค่าเท่ากับ .712, .626, และ .884 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 1.7 การเตะสลับ 2 เท้า มีค่าเท่ากับ .896, .886, และ .884 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 1.8 การชก มีค่าเท่ากับ .802, .832, และ .831 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 1.9 รวมทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ .848, .836, และ .841 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะเทควันโด สำหรับนักกีฬาชาย ชั้นสายดำ ใน ระดับอุดมศึกษาแต่ละรายการและทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ .884, .807, .824, .794, .846, .732, .786, .855 และ .943 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความเที่ยงตรงเชิงสภาพของแบบทดสอบทักษะเทควันโด สำหรับนักกีฬาชาย ชั้นสายดำ ในระดับอุดมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .989 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบทักษะเทควันโด สำหรับนักกีฬาชาย ชั้นสายดำ ในระดับอุดมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .716, .667, .618, .608, .846, .732, .528, .736, .605 และ .699 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เกณฑ์ปกติในการแบ่งระดับความสามารถในการทดสอบทักษะรวมกีฬาเทควันโด สำหรับนักกีฬาชาย ชั้นสายดำ ในระดับอุดมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยจำแนกตามความสามารถ เป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำและต่ำมาก โดยแบ่งเป็นเกณฑ์ปกติ ดังนี้ สูงมาก 58 ขึ้นไป สูง 53-57 ปานกลาง 48-52 ต่ำ 43-47 ต่ำมาก

โสภา กุศลวงศ์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมการฝึกต่างแบบที่มีต่อพลังกล้ามเนื้อและเวลาตอบสนองของการเตะเฉียงในกีฬาเทควันโด ความมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบผลโปรแกรมการฝึกต่างแบบที่มีต่อพลังกล้ามเนื้อและเวลาตอบสนองของการเตะเฉียงในกีฬาเทควันโด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยา ที่อาสาสมัครเข้ารับการทดลองแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน โดยวิธีการจัดกลุ่ม (Match group method) เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มและกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม โดยกำหนดกลุ่มทดลองที่ 1 ฝึกเตะเฉียงตามแบบฝึกเทควันโดทั่วไปใช้กลุ่มที่ 2 ให้เตะเฉียงตามแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยเน้นกิจกรรมการฝึกที่ลดเวลาตอบสนองและเสริมสร้างสมรรถภาพทางกลไกทั่วไป ทำการฝึกเป็นเวลา 10 สัปดาห์ๆ ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 2,4,6,8 และ 10 ทำการวัดพลังกล้ามเนื้อ เวลาปฏิกิริยา เวลาการเคลื่อนไหว และเวลาการตอบสนองของการเตะเฉียงในกีฬาเทควันโด แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีการของตุกีเอ (Tukey A Method) ผลการวิจัยพบว่า

1. การฝึกเตะเฉียงในกีฬาเทควันโดตามโปรแกรมฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำให้พลังกล้ามเนื้อดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การฝึกเตะเฉียงในกีฬาเทควันโดด้วยโปรแกรมการฝึกต่างแบบ ไม่ทำให้กล้ามเนื้อเวลาปฏิกิริยา เวลาการเคลื่อนไหวและเวลาตอบสนองของทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิยม แสนธิ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบทักษะเทควันโดสำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ความมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะเทควันโดสำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 30 คน นักศึกษาหญิง 30 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงเพื่อหาความเป็นปรนัย ความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรง โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ วิธีการของเพียร์สันของแต่ละรายการ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ครั้งนี้คือ แบบทดสอบทักษะเทคโนโลยีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีการทดสอบคือ การเจาะพรีออนท์คิก การเจาะไซด์คิก และการเจาะรวนคิก ผลการศึกษา พบว่า

1. ศึกษาความเป็นปรนัยของการทดสอบทักษะเทคโนโลยีสำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชายและหญิงแต่ละรายการคือ การเจาะพรีออนท์คิกชาย มีค่าเท่ากับ .890, .779, .765 หญิง .635 , .540 และ .617 ตามลำดับ การเจาะไซด์คิกชาย มีค่าเท่ากับ .593, .336, .393 หญิง .456, .537 และ .429 ตามลำดับ และการเจาะรวนคิกชายมีค่าเท่ากับ .697, .789, .789 หญิง .766, .727 และ .731 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ศึกษาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะเทคโนโลยีสำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชายและหญิงแต่ละรายการและทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .883, .725, .850, .936, .781, .563, .787 และ .838 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบทักษะเทคโนโลยี สำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชายและหญิง ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ .960, .873, .891, .934, .857 และ .946 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการศึกษาวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาเทควันโดที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ซึ่งมีนักกีฬาเทควันโดทั้งหมด 127 คน เป็นนักกีฬาชาย 77 คน และนักกีฬาหญิง 50 คน จากวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทยทั้ง 17 แห่ง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาเทควันโดที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ซึ่งมีนักกีฬาเทควันโดทั้งหมด 17 แห่ง จำนวน 9 รุ่น ชาย – หญิง รวม 127 คน ดังตาราง

ตาราง 1 จำนวนประชากรของนักกีฬาเทควันโด ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษา
แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รวม 9 รุ่น ชาย – หญิง จำนวน 127 คน

รุ่น	น้ำหนัก กก. (ชาย)	น้ำหนัก กก. (หญิง)	จำนวน (ชาย)	จำนวน (หญิง)	รวม
รุ่นมินิฟินเวท	ไม่เกิน 51 กก.	ไม่เกิน 45 กก.	12	6	18
รุ่นฟินเวท	เกิน 51 กก. ไม่เกิน 45 กก.	เกิน 45 กก. ไม่เกิน 47 กก.	9	7	16
รุ่นฟลายเวท	เกิน 45 กก. ไม่เกิน 58 กก.	เกิน 47 กก. ไม่เกิน 51 กก.	13	11	24
รุ่นแบนตั้มเวท	เกิน 58 กก. ไม่เกิน 62 กก.	เกิน 51 กก. ไม่เกิน 55 กก.	12	8	20
รุ่นเฟเธอร์เวท	เกิน 62 กก. ไม่เกิน 67 กก.	เกิน 55 กก. ไม่เกิน 59 กก.	10	7	17
รุ่นไลต์เวท	เกิน 67 กก. ไม่เกิน 72 กก.	เกิน 59 กก. ไม่เกิน 63 กก.	7	5	12
รุ่นเวลเตอร์ เวท	เกิน 72 กก. ไม่เกิน 78 กก.	เกิน 63 กก. ไม่เกิน 67 กก.	6	-	6
รุ่นมิดเดิลเวท	เกิน 78 กก. ไม่เกิน 84 กก.	เกิน 67 กก. ไม่เกิน 72 กก.	3	3	6
รุ่นเฮฟวี่เวท	เกิน 84 กก. ขึ้นไป	เกิน 72 กก. ขึ้นไป	5	3	8
รวม			77	50	127

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบทักษะเทควันโดสำหรับนักกีฬาเทควันโดที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือแบบทดสอบทักษะเทควันโด ซึ่งมีการทดสอบคือ การเตะฟรอนท์คิก การเตะไซด์คิก และการเตะราวด์คิก ของนิยม แสนธิ มีผลการศึกษา

1. ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทักษะเทควันโดชายและหญิงแต่ละรายการ คือการเตะฟรอนท์คิกชาย มีค่าเท่ากับ .890, .779, .765 หญิง .635, .540 และ .617 ตามลำดับ การเตะไซด์คิกชายมีค่าเท่ากับ .593, .336, .393, หญิง .456, .537 และ .429 ตามลำดับ และการเตะ

ราวด์คิกชายมีค่าเท่ากับ .697, .789, .789 หญิง .766, .727 และ .731 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะเทควันโด ชายและหญิง แต่ละรายการ และทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .883, .725, .850, .936, .781, .563, .787 และ .838 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .50

3. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบทักษะเทควันโด ชายและหญิงทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .960, .873, .891, .934, .857 และ .946 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (รายละเอียดเพิ่มเติมอยู่ในภาคผนวก)

วิธีดำเนินการเก็บข้อมูล

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
2. ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อติดต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการใช้กลุ่มตัวอย่าง สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมนัดหมายวันเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล เตรียมอุปกรณ์ สถานที่ และบันทึกผลการทดสอบ
3. จัดหาผู้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งอธิบายและสาธิตวิธีการต่าง ๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เข้าใจในรายละเอียดของการทดสอบตลอดจนวิธีปฏิบัติและการบันทึกผลของการทดสอบให้เข้าใจถูกต้องตรงกัน
4. เก็บรวบรวมข้อมูลนำมาหาทักษะ ดังนี้
 - หาระดับทักษะการเตะฟรอนท์คิก (Front Kick)
 - หาระดับทักษะการเตะไซด์คิก (Side Kick)
 - หาระดับทักษะการเตะราวด์คิก (Round Kick)
5. ผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมการทดสอบทุกครั้งด้วยตนเอง

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุดของทักษะเทควันโดแต่ละรายการ ของนักกีฬาชายและหญิงในแต่ละรุ่น ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้วิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์เป็นตัวอักษรเพื่อใช้ในการคำนวณ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทนค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D	แทนค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Raw	แทนค่าคะแนนดิบ
I_1	แทนรายการที่ 1 การตะพรั้นท์คิก
I_2	แทนรายการที่ 1 การตะไชต์คิก
I_3	แทนรายการที่ 1 การตะราวต์คิก

การวิเคราะห์ข้อมูล

หาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุดของทักษะเทควันโด แต่ละรายการทดสอบของนักกีฬาชายและหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการทดสอบระดับทักษะกีฬาเทควันโด ระดับทักษะแต่ละรายการทดสอบของนักกีฬาเทควันโดที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ตามตาราง

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ทักษะการเตะฟรอนท์คิก
ทักษะการเตะไซด์คิก ทักษะการเตะรเวดคิก ของนักกีฬาเทควันโด
รุ่นมินิฟินเวทหญิง - ชาย (N = 6 , N = 12 คน)

ทักษะ	หญิง					ชาย				
	N	$\bar{X}$	SD	Raw		N	$\bar{X}$	SD	Raw	
				Max	Min				Max	Min
I ₁	6	53.58	2.79	58.00	49.00	12	62.33	5.42	65.00	60.00
I ₂	6	48.75	0.99	50.00	47.50	12	55.17	5.54	60.50	48.50
I ₃	6	51.67	2.95	54.00	45.50	12	58.92	6.63	63.50	48.00

จากตาราง 2 แสดงว่า นักกีฬาเทควันโดรุ่นมินิฟินเวทหญิง – ชาย มีทักษะดังนี้

ทักษะการเตะฟรอนท์คิก มีค่าเฉลี่ย 53.58 ,62.33 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.79 , 5.42 ครั้ง คะแนนสูงสุด 58.00 ,65.00 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 49.00 ,60.00 ครั้ง

ทักษะการเตะไซด์คิก มีค่าเฉลี่ย 48.75 ,55.17 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.99 ,5.54 ครั้ง คะแนนสูงสุด 50.00 ,60.50 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 47.50 ,48.50 ครั้ง

ทักษะการเตะรเวดคิก มีค่าเฉลี่ย 51.67 ,58.92 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.95 ,6.63 ครั้ง คะแนนสูงสุด 54.00 ,63.50 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 45.50 ,48.00 ครั้ง

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ทักษะการเตะฟรีคิก
 ทักษะการเตะไซด์คิก ทักษะการเตะรเวดคิก ของนักกีฬาเทควันโด
 รุ่นฟันเวทหญิง – ชาย (N = 7, N = 9)

หญิง						ชาย				
ทักษะ	N	$\bar{X}$	SD	Raw		N	$\bar{X}$	SD	Raw	
				Max	Min				Max	Min
I ₁	7	52.57	1.37	55.50	50.50	9	58.44	3.92	65.50	52.00
I ₂	7	51.35	3.72	55.00	46.50	9	53.94	3.46	58.00	46.50
I ₃	7	53.00	4.23	58.00	49.50	9	58.55	3.87	62.00	51.00

จากตาราง 3 แสดงว่า นักกีฬาเทควันโดรุ่นฟันเวทหญิง – ชาย มีทักษะดังนี้

ทักษะการเตะฟรีคิก มีค่าเฉลี่ย 52.57 ,58.44 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.37 ,3.92 ครั้ง คะแนนสูงสุด 55.50 ,65.50 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 50.50 ,52.00 ครั้ง

ทักษะการเตะไซด์คิก มีค่าเฉลี่ย 51.35 ,53.94 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.72 ,3.46 ครั้ง คะแนนสูงสุด 55.00 ,58.00 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 46.50 ,46.50 ครั้ง

ทักษะการเตะรเวดคิก มีค่าเฉลี่ย 53.00 ,58.55 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.23 ,3.87 ครั้ง คะแนนสูงสุด 58.00 ,62.00 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 49.50 ,51.00 ครั้ง

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ทักษะการเตะฟรอนท์คิก
ทักษะการเตะไซด์คิก ทักษะการเตะราวด์คิก ของนักกีฬาเทควันโด
รุ่นฟลายเวทหญิง-ชาย (N = 11, N = 13 คน)

ทักษะ	หญิง					ชาย				
	N	$\bar{X}$	SD	Raw		N	$\bar{X}$	SD	Raw	
				Max	Min				Max	Min
I ₁	11	49.90	3.56	53.50	42.50	13	57.61	3.32	63.50	52.50
I ₂	11	46.81	2.63	50.50	42.50	13	54.65	3.00	58.00	46.00
I ₃	11	49.63	3.39	54.50	44.50	13	55.23	3.34	61.00	49.00

จากตาราง 4 แสดงว่า นักกีฬาเทควันโดรุ่นฟลายเวทหญิง-ชาย มีทักษะดังนี้

ทักษะการเตะฟรอนท์คิก มีค่าเฉลี่ย 49.90 ,57.61 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.56 ,3.32 ครั้ง คะแนนสูงสุด 53.50 ,63.50 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 42.50 ,52.50 ครั้ง

ทักษะการเตะไซด์คิก มีค่าเฉลี่ย 46.81 ,54.65 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.63 ,3.00 ครั้ง คะแนนสูงสุด 50.50 ,58.00 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 42.50 ,46.00 ครั้ง

ทักษะการเตะราวด์คิก มีค่าเฉลี่ย 49.63 ,55.23 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.39 ,3.34 ครั้ง คะแนนสูงสุด 54.50 ,61.00 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 44.50 ,49.00 ครั้ง

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ทักษะการเตะฟรีคิก
 ทักษะการเตะไซด์คิก ทักษะการเตะรเวดคิก ของนักกีฬาเทควันโด
 รุ่นแบนตั้มเวทหญิง-ชาย (N = 8, N = 12 คน)

หญิง						ชาย				
ทักษะ	N	$\bar{X}$	SD	Raw		N	$\bar{X}$	SD	Raw	
				Max	Min				Max	Min
I_1	8	50.06	2.86	54.50	46.50	12	58.83	2.46	62.50	53.50
I_2	8	47.62	2.17	50.50	43.50	12	58.66	4.51	62.50	44.50
I_3	8	48.00	4.33	57.00	43.50	12	61.40	3.30	64.50	51.00

จากตาราง 5 แสดงว่า นักกีฬาเทควันโดรุ่นแบนตั้มเวทหญิง-ชาย มีทักษะดังนี้

ทักษะการเตะฟรีคิก มีค่าเฉลี่ย 50.06 ,58.83 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.86 ,
 2.46 ครั้ง คะแนนสูงสุด 54.50 ,62.50 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 46.50 ,53.50 ครั้ง

ทักษะการเตะไซด์คิก มีค่าเฉลี่ย 47.62 ,58.66 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.17 ,
 4.51 ครั้ง คะแนนสูงสุด 50.50 ,62.50 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 43.50 ,44.50 ครั้ง

ทักษะการเตะรเวดคิก มีค่าเฉลี่ย 48.00 ,61.40 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.33 ,3.30
 ครั้ง คะแนนสูงสุด 57.00 ,64.50 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 43.50 ,51.00 ครั้ง

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด และคะแนนต่ำสุด ทักษะการตะพร้อนท์คิก
 ทักษะการเตะไซด์คิก ทักษะการเตะรวด์คิก ของนักกีฬาเทควันโด
 รุ่นเฟเธอร์เวหญิง-ชาย (N = 7, N = 10 คน)

หญิง						ชาย				
ทักษะ	N	$\bar{X}$	SD	Raw		N	$\bar{X}$	SD	Raw	
				Max	Min				Max	Min
I ₁	7	54.85	1.74	57.50	52.50	10	59.90	4.02	64.00	53.50
I ₂	7	51.78	6.07	58.50	42.50	10	56.55	4.97	60.50	45.50
I ₃	7	53.35	5.46	61.00	44.50	10	59.25	4.59	62.50	46.50

จากตาราง 6 แสดงว่า นักกีฬาเทควันโดรุ่นเฟเธอร์เวหญิง-ชาย มีทักษะดังนี้

ทักษะการตะพร้อนท์คิก มีค่าเฉลี่ย 54.85, 59.90 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.74, 4.02 ครั้ง คะแนนสูงสุด 57.50 ,64.00 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 52.50 ,53.50 ครั้ง

ทักษะการเตะไซด์คิก มีค่าเฉลี่ย 51.78, 56.55 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.07, 4.97 ครั้ง คะแนนสูงสุด 58.50 ,60.50 ครั้งและคะแนนต่ำสุด 42.50 ,45.50 ครั้ง

ทักษะการเตะรวด์คิก มีค่าเฉลี่ย 53.35, 59.25 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.46, 4.59 ครั้ง คะแนนสูงสุด 61.00 ,62.50 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 44.50 ,46.50 ครั้ง

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ทักษะการเตะฟรีคิก
 ทักษะการเตะไซด์คิก ทักษะการเตะราวด์คิก ของนักกีฬาเทควันโด
 รุ่นไลท์เวทหญิง-ชาย (N = 5, N = 7 คน)

หญิง						ชาย				
ทักษะ	N	$\bar{X}$	SD	Raw		N	$\bar{X}$	SD	Raw	
				Max	Min				Max	Min
I ₁	5	56.10	3.76	60.50	51.00	7	62.14	1.82	64.00	58.00
I ₂	5	59.70	7.46	57.50	39.00	7	56.85	4.19	60.00	47.00
I ₃	5	53.00	7.31	59.50	41.00	7	59.64	3.74	61.50	50.50

จากตาราง 7 แสดงว่า นักกีฬาเทควันโดรุ่นไลท์เวทหญิง-ชาย มีทักษะดังนี้

ทักษะการเตะฟรีคิก มีค่าเฉลี่ย 56.10, 62.14 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.76, 1.82 ครั้ง คะแนนสูงสุด 60.50 , 64.00 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 51.00, 58.00 ครั้ง

ทักษะการเตะไซด์คิก มีค่าเฉลี่ย 59.70, 56.85 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.46, 4.19 ครั้ง คะแนนสูงสุด 57.50, 60.00 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 39.00, 47.00 ครั้ง

ทักษะการเตะราวด์คิก มีค่าเฉลี่ย 53.00, 59.64 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.31, 3.74 ครั้ง คะแนนสูงสุด 59.50, 61.50 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 41.00, 50.50 ครั้ง

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ทักษะการเตะฟรอนท์คิก
 ทักษะการเตะไซด์คิก ทักษะการเตะร้าวคิก ของนักกีฬาเทควันโด
 รุ่นเวลเตอร์เวทชาย (N = 6 คน)

ชาย					
ทักษะ	N	$\bar{X}$	SD	Raw	
				Max	Min
I ₁	6	61.50	2.76	63.50	55.50
I ₂	6	56.00	5.01	59.50	45.00
I ₃	6	59.75	3.38	62.50	52.50

จากตาราง 8 แสดงว่า นักกีฬาเทควันโดรุ่นเวลเตอร์เวทหญิง-ชาย มีทักษะดังนี้

ทักษะการเตะฟรอนท์คิก มีค่าเฉลี่ย 61.50 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.76 ครั้ง
 คะแนนสูงสุด 63.50 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 55.50 ครั้ง

ทักษะการเตะไซด์คิก มีค่าเฉลี่ย 56.00 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.01 ครั้ง
 คะแนนสูงสุด 59.50 ครั้งและคะแนนต่ำสุด 45.00 ครั้ง

ทักษะการเตะร้าวคิก มีค่าเฉลี่ย 59.75 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.38 ครั้ง
 คะแนนสูงสุด 62.50 ครั้งและคะแนนต่ำสุด 52.50 ครั้ง

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ทักษะการเตะฟรีคิก
 ทักษะการเตะไซด์คิก ทักษะการเตะราวด์คิก ของนักกีฬาเทควันโด
 รุ่นมิดเดิลเวทหญิง-ชาย (N = 3, N = 3 คน)

หญิง						ชาย				
ทักษะ	N	$\bar{X}$	SD	Raw		N	$\bar{X}$	SD	Raw	
				Max	Min				Max	Min
I ₁	3	51.16	1.43	53.00	49.50	3	61.33	0.23	61.50	61.00
I ₂	3	47.00	0.70	47.50	46.00	3	57.33	0.94	58.00	56.00
I ₃	3	50.16	0.47	50.50	49.50	3	59.66	0.94	61.00	59.00

จากตาราง 9 แสดงว่า นักกีฬาเทควันโดรุ่นมิดเดิลเวทหญิง-ชาย มีทักษะดังนี้

ทักษะการเตะฟรีคิก มีค่าเฉลี่ย 51.16, 61.33 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.43, 0.23 ครั้ง คะแนนสูงสุด 53.00, 61.50 ครั้งและคะแนนต่ำสุด 49.50, 61.00 ครั้ง

ทักษะการเตะไซด์คิก มีค่าเฉลี่ย 47.00, 57.33 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.70, 0.94 ครั้ง คะแนนสูงสุด 47.50, 58.00 ครั้งและคะแนนต่ำสุด 46.00, 56.00 ครั้ง

ทักษะการเตะราวด์คิก มีค่าเฉลี่ย 50.16, 59.66 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47, 0.64 ครั้ง คะแนนสูงสุด 50.50, 61.00 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 49.50, 59.00 ครั้ง

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ทักษะการเตะฟรีคิก
ทักษะการเตะไซด์คิก ทักษะการเตะราวด์คิก ของนักกีฬาเทควันโด
รุ่นเอฟี่เวทหญิง-ชาย (N = 3, N = 5 คน)

หญิง						ชาย				
ทักษะ	N	$\bar{X}$	SD	Raw		N	$\bar{X}$	SD	Raw	
				Max	Min				Max	Min
I ₁	3	50.16	2.05	52.50	47.50	5	59.50	1.37	61.50	57.50
I ₂	3	45.66	2.89	49.50	52.50	5	56.60	1.35	58.50	54.50
I ₃	3	61.00	2.46	47.50	41.50	5	58.00	2.04	59.50	54.00

จากตาราง 10 แสดงว่า นักกีฬาเทควันโดรุ่นเอฟี่เวทหญิง-ชาย มีทักษะดังนี้

ทักษะการเตะฟรีคิก มีค่าเฉลี่ย 50.16, 59.50 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.05, 1.37 ครั้ง คะแนนสูงสุด 52.50, 61.50 ครั้งและคะแนนต่ำสุด 47.50, 57.50 ครั้ง

ทักษะการเตะไซด์คิก มีค่าเฉลี่ย 45.66, 56.60 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.89, 1.35 ครั้ง คะแนนสูงสุด 49.50, 58.50 ครั้งและคะแนนต่ำสุด 52.50, 54.50 ครั้ง

ทักษะการเตะราวด์คิก มีค่าเฉลี่ย 61.00, 58.00 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.46, 2.04 ครั้ง คะแนนสูงสุด 47.50, 59.50 ครั้งและคะแนนต่ำสุด 41.50, 54.00 ครั้ง

ทักษะการเตะราวด์คิก มีค่าเฉลี่ย 50.16, 59.66 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47, 0.64 ครั้ง คะแนนสูงสุด 50.50, 61.00 ครั้ง และคะแนนต่ำสุด 49.50, 59.00 ครั้ง

9. นักกีฬาเทควันโดรุ่นเฮฟวีเวทหญิง-ชาย มีทักษะดังนี้

ทักษะการเตะฟรอนต์คิก มีค่าเฉลี่ย 50.16, 59.50 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.05, 1.37 ครั้ง คะแนนสูงสุด 52.50, 61.50 ครั้งและคะแนนต่ำสุด 47.50, 57.50 ครั้ง

ทักษะการเตะไซด์คิก มีค่าเฉลี่ย 45.66, 56.60 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.89, 1.35 ครั้ง คะแนนสูงสุด 49.50, 58.50 ครั้งและคะแนนต่ำสุด 52.50, 54.50 ครั้ง

ทักษะการเตะราวด์คิก มีค่าเฉลี่ย 61.00, 58.00 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.46, 2.04 ครั้ง คะแนนสูงสุด 47.50, 59.50 ครั้งและคะแนนต่ำสุด 41.50, 54.00 ครั้ง

อภิปรายผล

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ระดับทักษะเทควันโดของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 นักกีฬาสตรี นักกีฬาชาย ในทักษะการเตะฟรอนต์คิก การเตะไซด์คิก และการเตะราวด์คิก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 56.10 – 49.90 , 59.70 – 45.66 , 61.00 – 48.00 , 62.33 – 57.61 , 58.66 – 53.94 , และ 61.44 – 55.23 ครั้ง ซึ่งเป็นระดับทักษะที่นักกีฬาทำได้ระดับหนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับระดับทักษะเทควันโดที่ นิยม แสนธิ ได้ทำวิจัยเรื่องการสร้างแบบทดสอบทักษะเทควันโดสำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่า นักศึกษาหญิง นักศึกษาชาย มีค่าเฉลี่ยแต่ละทักษะ ดังนี้ 31.03 , 20.93 , 31.50 , 35.16 , 23.00 และ 35.20 ครั้ง (นิยม แสนธิ. 2545 : 45) จะเห็นได้ว่านักกีฬามีระดับทักษะสูงกว่านักศึกษาทั้งสองเพศ ซึ่งเป็นเรื่องปกติที่นักกีฬาต้องเก่งกว่านักศึกษา โดยทั่วไปจึงจะเป็นตัวแทนของแต่ละวิทยาลัยได้ นอกจากนี้ ยังพบว่านักกีฬาเทควันโดหญิง รุ่นไลท์เวท มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในสองทักษะ คือ การเตะฟรอนต์คิก และ การเตะไซด์คิก และนักกีฬาเทควันโดชาย รุ่นแบนตั้มเวท มีระดับทักษะคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในสองทักษะคือ การเตะไซด์คิก และการเตะราวด์คิก สิ่งเหล่านี้ก็จะเป็นพื้นฐานให้กับนักกีฬาแต่ละคนที่จะรู้ในระดับทักษะของตนเองและเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป.

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรหาระดับทักษะเทควันโคของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวินยาลยพลศึกษาแห่ง
ประเทศไทยซ้ำ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ครองจักร งามมีศรี . (2530). แบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทยสำหรับนักศึกษาชาย วิทยาลัย
พลศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ. ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร .
- ต่อศักดิ์ คล้ายขยาย (2541). การสร้างแบบทดสอบกีฬาเทควันโดสำหรับนักกีฬาชายสายดำ
ระดับอุดมศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ. ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร .
- ธีรพล พบลาภ .(2545). เทควันโด . สมุทรสาคร : กรมพลศึกษา
- นิยม แสนธิ. (2545). การสร้างแบบทดสอบทักษะเทควันโดสำหรับนักศึกษาหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญส่ง ยอดวงศ์ . (2533). มื้อการสอนศิลปะป้องกันตัวเทควันโด . หน่วยงานพิเศษ
กรมพลศึกษา .
- พลศึกษา , กรม . (2529). การผลิตครูพลศึกษาในอนาคต . กรุงเทพฯ : รายงานการสัมมนาเพื่อ
ยกระดับมาตรฐาน . 3 – 5 กันยายน .
- ไพบุลย์ ไยสำลี. (2542). ระดับทักษะกีฬาฟุตบอลของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น. ปรินญานิพนธ์ กศ. ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ . : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร .
- ภาวิน พจนอารี. (ม.ป.ป.) คู่มือการสอนศิลปะป้องกันตัว (เทควันโด) ระดับมัธยมศึกษา.
ม.ป.ท.
- เทควันโดแห่งประเทศไทย. (2528). เทควันโด. ม.ป.ท. : 31 – 45.
- ยุพยง เกษศิริ. (2542). เทควันโด. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด.
- วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย. (2528). สติบัตร. สุโขทัย , ถ่ายเอกสาร
- ศึกษาธิการ , กระทรวง. (ม.ป.ป.) ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ 2535 – 2507. กรุงเทพฯ :
กระทรวงศึกษาธิการ : 118 – 119 .
- ศุภกิจ ขำพานนท์. (2528). สัมภาษณ์ : 28 พฤษภาคม.
- สุพิตร สภาโธ .(2532). ออกกำลังกายเพื่อสมรรถภาพทางกายสำหรับเด็ก. กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ , 2532.
- โสภา กุศลวงศ์.(2543). ผลของโปรแกรมการฝึกต่างแบบที่มีต่อพลังกล้ามเนื้อและตอบสนอง
ของการเตะเฉียงในกีฬาเทควันโด. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สมศักดิ์ มณีเรือนริน . (2542). **ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา .** ปรินญา
นิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ถ่ายเอกสาร .

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา .(2539). **คู่มือครูในการสอนวิชา ศิลปะการป้องกันตัว
(เทควันโด) .**ราชบุรี : ชรรมรักษ์การพิมพ์.

อนันต์ เมฆสวรรค์. (2535). **เกณฑ์ปกติทักษะกีฬามวยไทยของนักศึกษาชาย.** ปรินญานิพนธ์
กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ถ่ายเอกสาร .

Hemery , D.C and A. Evanl. (1990) .**Celining Natural Approach to Competitive
Sports.** London Willow Books.

Hopkins David R. (1977 , July) . **"A Factor Analysis of Selected Basketball Skill.
Tests ,**"Dissertation Abstracts. 38 : 155 – A.

Howp. D and B Scovell. (1988). **The Book of Soccer .** Penguinc inc.Baechll , T.R.
K , Young Song . (2001). **Taekwondo : Bangkok ,** n.p. 2001

Kim , Dae Shik Kim (1991). : **Forms .** Seoul : NANAM Publications , co .

Lee , K . (2000). **Taekwondo : Philosopsy & Culture .** Hyung Publising Co .,

Richard Chun . (1999). **Taekwondo : The Korean Martial Art .** New York 1 , Harper &
Row Publishers .

The World Taekwondo (1984). **Federation . Taekwondo .** by the International Olympic
Committee .

Zuti , William B. And Charles B. Corbin . (1977, May). **Physical Fitness For College
Freshman ,** " Research Quartery. 48 : 499 -503.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

อุปกรณ์ในการทดสอบและรายละเอียดเกี่ยวกับการอบอุ่นร่างกาย
แบบทดสอบทักษะกีฬาเทควันโด

อุปกรณ์ในการทดสอบ

อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทดสอบ

1. นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน
2. กระสอบทราย ด้านในบรรจุเศษยางจนเต็ม พร้อมโซ่แขวนปรับระดับได้
3. เสาลำหรับแขวนกระสอบทราย

รายละเอียดเกี่ยวกับการอบอุ่นร่างกาย

1. วิ่งรอบสนามเทควันโด 5 รอบ
2. ยึดกล้ามเนื้อคอโดยใช้มือตั้งศีรษะเฉียงไปทางซ้ายและขวา
3. หมุนหัวไหล่เป็นวงกลมสลับด้านหน้าและด้านหลัง
4. ยึดกล้ามเนื้อชายโครง ทั้งซ้ายและขวา
5. นวดเท้าและหลังเท้า โดยการคว่ำหลังเท้าให้แนบพื้น กดแช่ไว้แล้วผ่อน
6. ซ้อมเท้า จิกอุ้งเท้าลงพื้นแล้วหมุนเป็นวงกลม สลับกันซ้ายและขวา
7. เข่า พับและเหยียดสลับกัน
8. หลัง ยืนเอียงตัวไปข้างหลังแล้วบิดซ้ายขวา
9. กล้ามเนื้อขาด้านข้างโดยยืนเอียงเท้าไปด้านข้างสลับกันซ้าย / ขวา
10. กล้ามเนื้อขาด้านหน้า โดยยืนไล่ตัวไปด้านหน้าสลับกัน ซ้าย / ขวา
11. กล้ามเนื้อขาด้านหลังโดยถ่ายน้ำหนักไปทางซ้ายขวาสลับกัน

รายละเอียดแบบทดสอบกีฬาเทควันโดของ นิยม แสนธิ

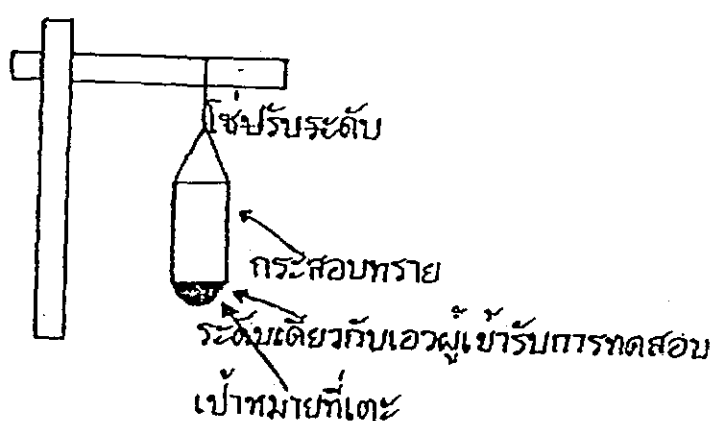
แบบทดสอบที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 3 รายการ ดังนี้

1. ทดสอบการเตะฟรอนท์คิก (Front Kick)
2. ทดสอบการเตะไซด์คิก (Side Kick)
3. ทดสอบการเตะราวนด์คิก (Round Kick)

1. ทดสอบการเตะฟรอนท์คิก (Front Kick)

ความมุ่งหมาย

เพื่อทดสอบทักษะการเตะฟรอนท์คิก

อุปกรณ์

1. นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน
2. กระสอบทราย ด้านล่างของโซ่แขวนปรับระดับไว้
3. เสื่อสำหรับแขวนกระสอบทราย

การเตรียมอุปกรณ์

นำเป้าและเสาที่เตรียมไว้ สำหรับการทดสอบไปติดตั้งพร้อมทั้งปรับระดับให้ผู้เข้ารับการทดสอบแต่ละคนโดยให้เป้าหมายที่จะเตะอยู่นำอกของผู้เข้ารับการทดสอบ

วิธีปฏิบัติ

ผู้เข้ารับการทดสอบยืนเตรียมพร้อม เมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" จากผู้วิจัยให้ผู้เข้ารับการทดสอบเตะตรงไปยังเป้าหมายที่ผู้วิจัยกำหนด ภายใน 30 วินาที

ระเบียบการทดสอบ

1. ให้ผู้รับการทดสอบปฏิบัติ 2 ครั้ง เอาครั้งที่เตะได้มากที่สุดเพียงครั้งเดียว
2. จะต้องให้หลังเท้าเตะ และเข้าเป้าหมายที่กำหนดเท่านั้นจึงจะนับจำนวนครั้งให้
3. ผู้เข้ารับการทดสอบจะใช้เท้าใดเท้าหนึ่ง หรือเตะสลับก็ได้ และจะให้ผู้ช่วยในการวิจัยเป็นผู้จับ กระสอบทราย เพื่อป้องกันไม่ให้กระสอบทรายแกว่งไปมา
4. ใช้เวลาในการทดสอบ 30 วินาที

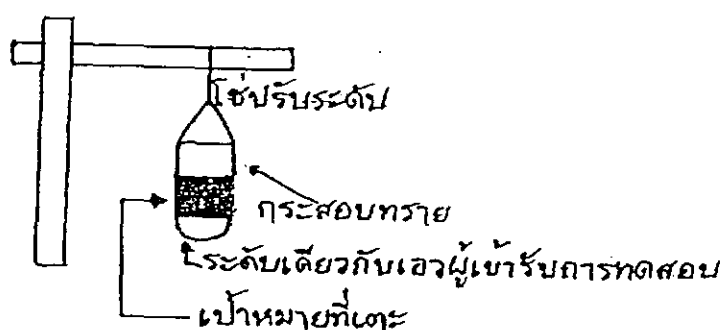
วิธีการให้คะแนน

คะแนนที่ได้คือจำนวนครั้งที่เตะได้ภายใน 30 วินาที

2. ทดสอบการเตะไซด์คิก (Side Kick)

ความมุ่งหมาย

เพื่อทดสอบทักษะการเตะไซด์คิก

อุปกรณ์

1. นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน
2. กระสอบทราย ด้านในบรรจุเศษผ้าจนเต็ม พร้อมโซ่แขวนปรับระดับได้
3. เลาด้าหรับแขวนกระสอบทราย

การเตรียมอุปกรณ์

นำเอากระสอบทรายที่เตรียมไว้สำหรับการทดสอบไปแขวนกับเสาที่จัดเตรียมไว้พร้อมทั้งปรับระดับให้ผู้เข้ารับการทดสอบแต่ละคนโดยให้แนวเส้นสีขาวล่างสุดของเป้าหมายบนกระสอบทรายอยู่แนวเดียวกับเอวของผู้เข้ารับการทดสอบ

วิธีปฏิบัติ

ผู้เข้ารับการทดสอบยื่นเตรียมพร้อม เมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" จากผู้วิจัยให้ผู้เข้ารับการทดสอบเตะไซด์คิกไปยังกระสอบทรายให้ตรงจุดที่ผู้วิจัยกำหนด ภายใน 30 วินาที

ระเบียบการทดสอบ

1. ให้ผู้รับการทดสอบปฏิบัติ 2 ครั้ง เอาครั้งที่เตะได้มากที่สุดเพียงครั้งเดียว
2. จะต้องเตะออกทางด้านข้างโดยไม่ฝ่าเท้า เข้าเป้าหมายที่กำหนดเท่านั้น จึงจะนับจำนวนครั้งให้
3. ผู้เข้ารับการทดสอบจะใช้เท้าใดเท้าหนึ่ง หรือเตะสลับก็ได้ และจะให้ผู้ช่วยในการวิจัยเป็นผู้จับกระสอบทราย เพื่อป้องกันไม่ให้กระสอบทรายแกว่งไปมา
4. ใช้เวลาในการทดสอบ 30 วินาที

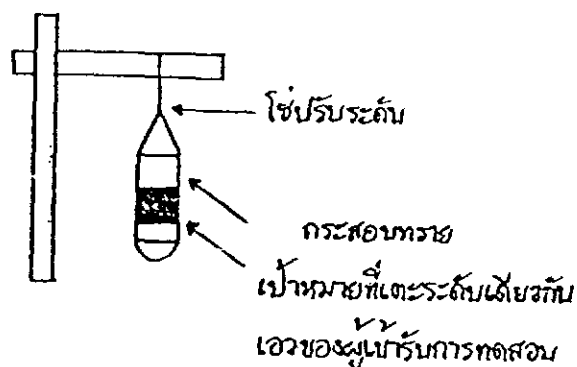
วิธีการให้คะแนน

คะแนนที่ได้คือจำนวนครั้งที่เตะได้ภายใน 30 วินาที

3. ทดสอบการเตะราวนด์คิก (Round Kick)

ความมุ่งหมาย

เพื่อทดสอบทักษะการเตะราวนด์คิก

อุปกรณ์

1. นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน
2. กระสอบทราย ด้านในบรรจุเศษผ้าจนเต็ม พร้อมโซ่แขวนปรับระดับได้
3. เสาลำหรับแขวนกระสอบทราย

การเตรียมอุปกรณ์

นำเป้าหมายบุฟองน้ำพร้อมเสาคู่ที่เตรียมไว้ สำหรับการทดสอบไปติดตั้ง พร้อมทั้งปรับระดับให้ผู้เข้ารับการทดสอบแต่ละคนโดยให้เป้าหมายที่จะเตะอยู่น้ำอกของผู้เข้ารับการทดสอบ

วิธีปฏิบัติ

ผู้เข้ารับการทดสอบยืนเตรียมพร้อม เมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" จากผู้วิจัยให้ผู้เข้ารับการทดสอบเตะเฉียงไปยังเป้าหมายที่ผู้วิจัยกำหนด ภายใน 30 วินาที

ระเบียบการทดสอบ

1. ให้ผู้รับการทดสอบปฏิบัติ 2 ครั้ง เอาครั้งที่เตะได้มากที่สุดเพียงครั้งเดียว
2. จะต้องเตะเจียงและเข้าเป้าหมายที่กำหนดเท่านั้น
3. ผู้รับการทดสอบจะใช้เท้าใดเท้าหนึ่ง หรือเตะสลับก็ได้ และจะให้ผู้ช่วยในการวิจัยเป็นผู้จับกระสอบทราย เพื่อป้องกันไม่ให้กระสอบทรายแกว่งไปมา
4. ใช้เวลาในการทดสอบ 30 วินาที

วิธีการให้คะแนน

คะแนนที่ได้คือจำนวนครั้งที่เตะได้ภายใน 30 วินาที

ภาคผนวก ข.
แบบทดสอบทักษะกีฬาเทควันโด

ใบบันทึกผลการทดสอบทักษะกีฬาเทควันโด

ชื่อ นามสกุล เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
 วันที่ เดือน พ.ศ.
 รุ่น น้ำหนัก

รายการ	ครั้งที่ 1 (จำนวนครั้ง)	ครั้งที่ 2 (จำนวนครั้ง)
1. การเตะฟรอนท์คิก (Front Kick)		
2. การเตะไซด์คิก (Side Kick)		
3. การเตะราวนด์คิก (Round Kick)		

หมายเหตุ แบบทดสอบทุกรายการจะใช้เวลาในการทดสอบ ครั้งละ 30 วินาที

**คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ จำนวน 3 รายการ ของนักกีฬาเทควันโด
มินิฟินเวทหญิง**

ลำดับที่	ทักษะฟรอนท์คิก	ทักษะไซด์คิก	ทักษะราวนด์คิก
1	58.00	49.50	54.00
2	54.50	48.50	54.00
3	49.00	47.50	51.50
4	54.50	49.50	53.50
5	51.50	50.00	51.50
6	54.00	47.50	45.50
ค่าเฉลี่ย	53.58	48.75	51.67
S.D.	2.79	0.99	2.95
Raw. Max	58.00	50.00	54.00
Raw. Min	49.00	47.50	45.50

**คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ จำนวน 3 รายการ ของนักกีฬาเทควันโด
มินิฟินเวทชาย**

ลำดับที่	ทักษะฟรอนท์คิก	ทักษะไซด์คิก	ทักษะราวนด์คิก
1	61.00	49.50	52.50
2	65.00	48.50	48.00
3	61.50	60.50	63.50
4	62.50	56.50	57.50
5	60.00	56.00	63.50
6	62.50	58.00	61.00
7	63.00	54.00	54.50
8	63.50	58.00	62.00
9	63.50	56.00	63.50
10	63.00	55.00	63.50
11	61.50	55.50	58.50
12	61.00	54.50	59.00
ค่าเฉลี่ย	62.33	55.17	58.92
S.D.	5.42	5.54	6.63
Raw. Max	65.00	60.50	63.50
Raw. Min	60.00	48.50	48.00

**คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ จำนวน 3 รายการ ของนักกีฬาเทควันโด
รุ่นพินเวทหญิง**

ลำดับที่	ทักษะฟรอนท์คิก	ทักษะไซด์คิก	ทักษะราวนด์คิก
1	52.00	51.50	54.50
2	52.50	46.50	49.50
3	52.50	47.50	49.50
4	52.50	55.00	51.00
5	52.50	54.0	51.00
6	50.50	55.00	57.50
7	55.50	50.00	58.00
ค่าเฉลี่ย	52.57	51.35	53.00
S.D.	1.37	3.72	4.23
Raw. Max	55.50	55.00	58.00
Raw. Min	50.50	46.50	49.50

**คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ จำนวน 3 รายการ ของนักกีฬาเทควันโด
ฟินเวทชาย**

ลำดับที่	ทักษะพร้อมท์ติก	ทักษะไซด์ติก	ทักษะราวนด์ติก
1	65.50	54.50	61.50
2	61.50	46.50	51.00
3	54.50	55.00	60.50
4	60.00	58.00	62.00
5	55.50	54.50	61.00
6	57.00	55.50	60.50
7	52.00	58.00	59.00
8	58.50	53.50	59.50
9	61.50	50.00	52.00
ค่าเฉลี่ย	58.44	53.94	58.55
S.D.	3.92	3.46	3.87
Raw. Max	65.50	58.00	62.00
Raw. Min	52.00	46.50	51.00

**คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ จำนวน 3 รายการ ของนักกีฬาเทควันโด
ฟลายเวทหญิง**

ลำดับที่	ทักษะพรีนอร์ทติก	ทักษะไซด์ติก	ทักษะรวนดติก
1	42.50	48.00	47.50
2	51.50	49.50	54.50
3	46.00	49.00	44.50
4	44.50	49.00	45.00
5	52.00	43.00	48.50
6	51.50	42.50	46.50
7	53.50	44.00	49.00
8	51.00	46.00	54.00
9	52.00	50.50	52.00
10	51.50	48.00	51.50
11	53.00	45.50	53.00
ค่าเฉลี่ย	49.90	46.81	49.63
S.D.	3.56	2.63	3.39
Raw. Max	53.50	50.50	54.50
Raw. Min	42.50	42.50	44.50

**คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ จำนวน 3 รายการ ของนักกีฬาเทควันโด
ฟลายเวทชาย**

ลำดับที่	ทักษะฟรอนต์คิก	ทักษะไซด์คิก	ทักษะราวด์คิก
1	63.50	53.50	61.00
2	62.00	46.00	49.00
3	55.50	52.50	54.50
4	56.00	58.00	53.00
5	56.50	54.50	55.00
6	52.50	56.50	53.00
7	54.00	55.50	59.00
8	59.00	55.00	57.00
9	57.50	53.50	54.50
10	59.50	54.50	54.00
11	58.50	58.00	61.00
12	53.00	57.50	52.00
13	61.50	55.50	55.00
ค่าเฉลี่ย	57.61	54.65	55.23
S.D.	3.32	3.00	3.34
Raw. Max	63.50	58.00	61.00
Raw. Min	52.50	46.00	49.00

**คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ จำนวน 3 รายการ ของนักกีฬาเทควันโด
แบบเต็มเวทหญิง**

ลำดับที่	ทักษะฟรอนท์คิก	ทักษะไซด์คิก	ทักษะราวนด์คิก
1	51.50	45.00	44.00
2	50.50	49.50	51.50
3	48.50	49.00	49.50
4	47.50	48.00	48.50
5	46.50	48.00	45.50
6	47.50	50.50	44.50
7	54.50	47.50	57.00
8	54.00	43.50	43.50
ค่าเฉลี่ย	50.06	47.62	48.00
S.D.	2.86	2.17	4.33
Raw. Max	54.50	50.50	57.00
Raw. Min	46.50	43.50	43.50

**คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ จำนวน 3 รายการ ของนักกีฬาเทควันโด
แบบเต็มเวทชาย**

ลำดับที่	ทักษะฟรอนท์คิก	ทักษะไซด์คิก	ทักษะราวนด์คิก
1	53.50	44.50	51.00
2	62.50	60.00	61.00
3	59.00	60.00	61.00
4	60.00	59.00	62.00
5	59.00	60.00	61.00
6	59.50	58.00	62.00
7	58.00	62.00	63.50
8	56.00	58.00	60.50
9	56.50	59.50	61.50
10	60.00	62.50	64.50
11	59.50	62.00	64.00
12	62.50	58.50	60.00
ค่าเฉลี่ย	58.83	58.66	61.00
S.D.	2.46	4.51	3.30
Raw. Max	62.50	62.50	64.50
Raw. Min	53.50	44.50	51.00

**คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ จำนวน 3 รายการ ของนักกีฬาเทควันโด
เฟเธอร์เวทหญิง**

ลำดับที่	ทักษะฟรอนต์คิก	ทักษะไซด์คิก	ทักษะราวด์คิก
1	57.00	58.00	61.00
2	55.50	58.50	60.50
3	54.50	52.50	51.50
4	53.50	54.50	54.50
5	52.50	53.50	52.00
6	53.50	42.50	44.50
7	57.50	43.00	49.50
ค่าเฉลี่ย	54.85	51.78	53.35
S.D.	1.74	6.07	5.46
Raw. Max	57.50	58.50	61.00
Raw. Min	52.50	42.50	44.50

**คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ จำนวน 3 รายการ ของนักกีฬาเทควันโด
เฟเธอร์เวทชาย**

ลำดับที่	ทักษะฟรอนท์คิก	ทักษะไซด์คิก	ทักษะราวนด์คิก
1	61.50	48.00	57.50
2	53.50	45.50	46.00
3	62.50	58.50	60.50
4	63.50	59.00	61.00
5	63.50	60.50	61.50
6	64.00	59.50	62.50
7	63.50	58.50	60.50
8	54.50	58.00	60.50
9	56.50	59.50	62.00
10	56.00	58.50	60.50
ค่าเฉลี่ย	59.90	56.55	59.25
S.D.	4.02	4.97	4.59
Raw. Max	64.00	60.50	62.50
Raw. Min	53.50	45.50	46.00

**คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ จำนวน 3 รายการ ของนักกีฬาเทควันโด
ไลท์เวทหญิง**

ลำดับที่	ทักษะพร้อมท์ติก	ทักษะไซด์ติก	ทักษะรวนดติก
1	52.50	42.50	48.00
2	60.50	54.50	57.50
3	59.50	57.50	59.50
4	57.00	55.00	59.00
5	51.00	39.00	41.00
ค่าเฉลี่ย	56.10	49.70	53.00
S.D.	3.76	7.46	7.31
Raw. Max	60.50	57.50	59.50
Raw. Min	51.00	39.00	41.00

**คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ จำนวน 3 รายการ ของนักกีฬาเทควันโด
ไลท์เวทชาย**

ลำดับที่	ทักษะฟรอนท์คิก	ทักษะไซด์คิก	ทักษะราวนด์คิก
1	58.00	47.00	50.50
2	63.00	56.00	61.00
3	62.50	58.50	61.50
4	63.50	59.00	61.00
5	62.00	60.00	61.50
6	62.00	58.00	60.50
7	64.00	59.50	61.50
ค่าเฉลี่ย	62.14	56.85	59.64
S.D.	1.82	4.19	3.74
Raw. Max	64.00	60.00	61.50
Raw. Min	58.00	47.00	50.50

**คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ จำนวน 3 รายการ ของนักกีฬาเทควันโด
เวลเตอร์เวทชาย**

ลำดับที่	ทักษะฟรอนท์คิก	ทักษะไซด์คิก	ทักษะราวนด์คิก
1	62.50	56.50	60.50
2	63.50	59.50	62.50
3	62.50	58.50	60.50
4	61.50	59.00	60.00
5	55.50	45.00	52.50
6	63.50	57.50	62.50
ค่าเฉลี่ย	61.50	56.00	59.75
S.D.	2.76	5.01	3.38
Raw. Max	63.50	59.50	62.50
Raw. Min	55.50	45.00	52.50

**คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ จำนวน 3 รายการ ของนักกีฬาเทควันโด
มิดเดิลเวทหญิง**

ลำดับที่	ทักษะฟรอนท์คิก	ทักษะไซด์คิก	ทักษะราวนด์คิก
1	51.00	47.50	50.50
2	53.00	47.50	49.50
3	49.50	46.00	50.50
ค่าเฉลี่ย	51.16	47.00	50.16
S.D.	1.43	0.70	0.47
Raw. Max	53.00	47.50	50.50
Raw. Min	49.50	46.00	49.50

**คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ จำนวน 3 รายการ ของนักกีฬาเทควันโด
มิดเดิลเวทชาย**

ลำดับที่	ทักษะฟรอนท์คิก	ทักษะไซด์คิก	ทักษะราวนด์คิก
1	61.50	58.00	59.00
2	61.00	56.00	59.00
3	61.50	58.00	61.00
ค่าเฉลี่ย	61.33	57.33	59.66
S.D.	0.23	0.94	0.94
Raw. Max	61.50	58.00	61.00
Raw. Min	61.00	56.00	59.00

**คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ จำนวน 3 รายการ ของนักกีฬาเทควันโด
เฮฟวีเวทหญิง**

ลำดับที่	ทักษะพร้อมท์ติก	ทักษะไซด์ติก	ทักษะราวน์ด์ติก
1	52.50	49.50	47.50
2	47.50	42.50	41.50
3	50.50	45.00	44.00
ค่าเฉลี่ย	50.16	45.66	44.33
S.D.	2.05	2.89	2.46
Raw. Max	52.50	49.50	47.50
Raw. Min	47.50	42.50	41.50

**คะแนนการทดสอบทักษะแต่ละรายการ จำนวน 3 รายการ ของนักกีฬาเทควันโด
เฮฟวีเวทชาย**

ลำดับที่	ทักษะพร้อมท์ติก	ทักษะไซด์ติก	ทักษะราวน์ด์ติก
1	61.50	57.50	59.50
2	60.50	58.50	58.50
3	57.50	54.50	59.50
4	59.00	56.00	58.50
5	59.00	56.50	54.00
ค่าเฉลี่ย	59.50	56.60	58.00
S.D.	1.37	1.35	2.04
Raw. Max	61.50	58.50	59.50
Raw. Min	57.50	54.50	54.00

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล	นายสิริวิชัย ชมญาติ
วันเดือนปีเกิด	10 พฤศจิกายน 2520
สถานที่เกิด	จังหวัด กระบี่
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	11/3 หมู่ 5 ตำบล เขาใหญ่ อำเภอ อ่าวลึก จังหวัดกระบี่ 81110

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2548	สำเร็จการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา พลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2542	สำเร็จปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์และกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) จากวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่
พ.ศ. 2540	สำเร็จประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูง จากวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่
พ.ศ. 2538	สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนอ่าวลึกประชาสรรค์ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่
พ.ศ. 2535	สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนอ่าวลึกประชาสรรค์ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่
พ.ศ. 2532	สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนอ่าวลึกเหนือ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่